55 á ári hverju reka fiskiveiðar í hafinu kring um Ísland, mundu nota sjer það, að með
26. maí. því móti yrði ómögulegt að hafa eptirlit á sjó, og færu þegar þeim litizt inn í landhelgi.

Þegar þeirri grundvallarreglu, að einungis skip með dönsku flaggi megi fiska í landhelgi, er sleppt, verður þannig ekkert úr vernd þeirri, sem fiskiveiðar Íslendinga hafa notið gegn yfirgangi útlendinga af veru herskipsins, og sem Íslendingar þakklátlega hafa talið mikla hjálp, þótt slík vernd geti verið að eins ófullkomin. Og að hinu leytinu verður yfirvöldunum á Íslandi ekki unnt að koma á eptirliti í þess stað, sem nokkurt gagn sje að. Þetta liggur beinlínis í augum uppi, að því er snertir eptirlit með útlendum fiskiskipum, sem ekki leggja út frá Íslandi til fiskiveiðanna; en þess verður heldur ekki gætt, að fiskiveiðarnar sjeu ekki reknar á kostnað útlendinga, þó skipin leggi út frá Íslandi. Ef slíkt frumvarp, sem það er hjer liggur fyrir, yrði að lögum, mundu útlendir útgjörðarmenn, sem vilja hafa einhvern stað á Íslandi að stöð fyrir fiskiveiðar sínar í landhelgi, eiga mjög hægt með að láta fyrirtæki sitt hafa yfirskin laganna með haganlegu samkomulagi við einhvern af landsbúum og búa þá svo um hnútana, að þeir sjálfir fengju mestan hlutann af aflanum; það mætti óttast fyrir, að árangurinn yrði sá, að fiskiveiðar útlendinga fengju fastar stöðvar á Íslandi, en af því væri fiskiveiðum landsmanna hinn mesti háski búinn.

Efri deild alþingis hefur einnig ljóslega sjeð þessa hættu, en þarsem þingdeildin virðist hafa ætlað, að komið yrði í veginn fyrir hana með því að setja takmarkanir og skilmála fyrir heimildinni til að taka útlend skip á leigu, þá verður ráðgjafinn samkvæmt því, sem fram er tekið hjer að framan, að vera þeirrar skoðunar, að engin trygging fáist á þennan hátt.

Þannig hefur ráðgjafinn ekki getað álitið lagafrumvarpið lagað til þess að verða að lögum; það er líka sá verulegi galli á því, að heimild sú, sem með því er veitt, eigi nær til allra danskra þegna, heldur einungis til Íslendinga þeirra, sem heimilisfastir eru á Íslandi, og eptir að ráðgjafinn samkvæmt þessu hafði borið fram allra þegnlegustu tillögu, hefur hans hátign konunginum 22. þ. m. þóknast allramildilegast að fallast á, að lagafrumvarpið fái ekki allrahæsta staðfestingu.

Þetta er eigi látið hjá líða hjer með að tilkynna yður, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar og til birtingar í B-deild stjórnartíðindanna, að því við bættu, að ráðgjafinn hefur heldur ekki ætlað, samkvæmt því sem fram er tekið hjer á undan, að taka ætti til greina tillögu yðar í þóknanlegu brjefi 26. nóvember f. á., um að leggja fyrir alþing frumvarp til laga um heimild til að taka útlend skip á leigu til fiskiveiða, með takmörkunum þeim, sem gætu þótt nauðsynlegar.

56 **Brjef landshöfðingja *til póstmeistarans* um póstávísanasendingar yfir England**
4. júní. **til ýmsra landa í hinum álfunum.** — Einsog yður þegar áður er kunnugt orðið, herra póstmeistari, hefur enska póststjórnin í vetur boðið milligöngu sína til þess að póstávísanir gætu gengið milli Íslands og ýmsra nákvæmar tilgreindra landa í hinum álfunum, og skyldi farið með póstávísanir þessar á sama hátt og með þær, sem ganga milli Íslands og Englands, að öðru leyti en því, að enska póstsjórnin taki af upphæð þeirri, er ávísanirnar hljóða uppá, þegar þær koma til Englands, sem þóknun fyrir að koma þeim áleiðis:

| | | |

En nú hefur ráðgjafinn með brjefi, dagsettu 4. f. m., skýrt mjer frá, að þessu boði ensku póststjórnarinnar hafi verið tekið fyrir hönd Íslands, og geti þetta nýja fyrirkomulag byrjað 1. júlí næstkomandi; en lönd þau er það gildir um eru þau, er nú skal greina: 56 4. júní.

Í Asíu:

Eignir Englendinga á Malacca (Straits Settlements).
Ceylon.
Cypern.
Hong-Kong og pósthús þau í Amoy, Canton, Foo Chow, Hankow, Hoihow, Ningpo, Shanghai og Swatow, sem heyra undir ensku póststjórnina í Hong-Kong.
Japan.
Norðurhluti eyjarinnar Borneo.

Í Afríku:

Gambía.
Gullströndin.
Kapnýlendan.
Lagos.
Mauritius.
Natal.
St. Helena.
Seychella-eyjarnar.
Sierra Leona.

Í Ameríku:

Antigua.
Bahama-eyjarnar.
Barbados.
Bermudas-eyjarnar.
Hluti Englendinga af Guyana.
Hluti Englendinga af Honduras.
Dominica.
Falklands-eyjarnar.
Grenada.
Jamaika.
Montserrat.
Nevis.
New Foundland.
St. Kitts.
St. Lucia.
St. Vincent.
Tabago.
Trinidad.
Turks Íslands.

Í Ástralíu:

Nýja Suður-Wales.
Nýja Zeeland.
Queensland.
Suður-Ástralía.
Tasmanía.
Victoría.
Vestur-Ástralía.

Jeg skal þessvegna þjónustusamlega skora á yður, herra póstmeistari, að taka þessa nýbreytingu til greina við póstafgreiðsluna hjer frá 1. júlí næstkomandi.

Samþykkt fyrir Rosmhvalaness-hrepp innan Skaga, Vatnsleysustrandar-, Garða- og Bessastaða hreppa um fiskiveiðar á opnum skipum. — Sýslunefndin í Kjósar- og Gullbringusýslu hefur samkvæmt lögum 14. desember 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, gjört eptirfylgjandi 57 9. júní.

«Samþykkt

um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, fyrir Rosmhvalaneshrepp innan Skaga, Vatnsleysustrandar, Garða og Bessastaða hreppa.

1. grein.

Enginn má leggja þorskanet í sunnanverðum Faxaflóa utar eða dýpra en svo, að varða sú, sem sett verður á suðausturenda Langholts, beri um Stóra-Hólm í Leiru; skal því netatakmarki haldið svo lengi, sem þessi mið sjást, en að þeim slepptum skal taka beina stefnu á Hengil, sem þá mun bera um Hvaleyri; skal halda því miði, þangað til Keilir er kominn um Kúagerði. Eigi skal leggja þorskanet nær landi á svæði þessu, en við grynnstu hraunbrúnir. Brot gegn þessum ákvörðunum varða sektum frá 50—100 kr.